

LLIROIA

SETMANARI ESTIUENC

Any I Núm. 3
Sant Hilari Sacalm, 30 de Juliol de 1922

Nombre solt, 0·20 ptes.
Temporada, 3·00

Glossari

Consequents amb nostre lema de *Sempre Avant* o com si diguessim *Endevant las Atxas* en que varem quedar en el nombre passat hem entrat de ple en el terreny de las millores, que aviat d'aquest terreny n'estarém a una alsada imponderable. Actualment, i tot just comensem, ja casi ens elevem a uns 1000 metres. I si no, contin. *Lliroia* se publica en una situació topogràfica que s'eleva a 800 metres d'alsada. Sant Hilari, alsada nivell del mar, 800 metres i garantit per per qui ho va apamar (encare que nosaltres opinem que va descontarse d'un parell de de pams). Diguém 800, i el nostre entusiasme que prou s'eleva a uns 200 metres més, ja tenim els 1000 que'ls déiem.

I are no's pensin que per fer aquest calcul haguém recorregut al especialista Pol de *La Veu*. No senyors és ben nostre. Ja se'ls va dir al primer nombre de *Lliroia* que a la casa contavem amb capacitats pera treurens de qualsevol apuro, per a tot el que'ns convingués.

Doncs si, aquí, veuran sempre milloras, i contínua variació. Sobretot variació. Are gravats, are sense, are versos, are prosa, d'aquí aquí anuncis en vers, de aquí allà anuncis sense ortografia. Res que jo'ls asseguro que

amb lo be qu'es passa l'estiu a Sant Hilari entre'l remoreig de las seves inombrables fonts, i la perspectiva dels seus paisatges, (noi que m'ha sortit rodó! una mica gastat pero rodó!...) no més hi faltava qu'El Simbol de *Lliroia* els en pogués dir alguna cada vuit dies, perque, pariodant aquell personatge d'una popular obra d'En Pitarra els digués que al estiu no hi ha enlloc com aquí a Sant Hilari, doncs:

Per ben estar, gent de broma i bona assistencia seva tant sols falta Adam i Eva i la serp dant-los la poma.

Ja veurán que no'ns deturarem pera res, que cada dia ens presentarem més il·lustrats, que ja es molt, precisament avui que tot-hom sembla que tingui un rei al cos (quina molestia!) i, aixó de la il·lustració, està encare un xic enradera.

Ja'ls varem dir que preteniem arribar a esser model de Revistas, la Reina de las Revistas estiuencas. Veuhem, nosaltres al cos a més del rei hi portem la reina, bessonada regia. En tots els terrenys som unics, *inmodestia* apart.

Tenim en projecte una *Serie de Concursos*, que, riguentse de tot lo que'n aquest ram s'ha vist fins are.

El de Bellesa, no'l celebrarem, perque, a mes del molt gastat qu'està, aquí ens trovarien que

las senyoretas de la colonia ens acapararien els premis, i, després, vindrian, amb que si's deu a la interessada o al fotograf de la interessada.

No senyors; els Nostres Concursos serán més originals. No més els diré, perque's fassin carrec de si en serán d'originals que ja anavem a comensar per un de col·losal. *Concurs de xatos*. Res, premiar al que tingués el nas mes xato, i, per are, hem desistit per estar divagant, en que si el premi hauria estat mes be en regalar al premiat un *nas de plata* o un *nas de cantar un rengle*. Després de moltes discussions segurament obtarem pe'l *nas de cantar un rengle*, te mes gracia i ens resultarà mes economic.

Seguirà a n'aquest concurs el *Concurs dels Nazaris*, que consistirà en premiar al individu que la Naturalesa l'hagi adornat amb el nas més llarc, mes avui no els en darem detalls perque, per endevant, resultaria que no tindria nas, i precisament se tracta de tot lo contrari.

Després tenim en projecte... pero ja els ho esplicarem un'altre estona perque avui nosaltres tenim tart, i a vostés potser els desbarbariam d'anar a passejar l'aigüa, i ja hem quedat que'l nostre lema es el de *tranquil·litat i bons aliments*.

EL SIMBOL

A En J. Ximeno Planas

¡Lliróia!... ¡quin titol més suggestiu per un fill de Sant Hilari! Ell, pels que passém de la trentava, fa remembrarnos l'estat primitiu del joliu planell de St. Hilari. No obstant el remembra-ro em sugereix un dolor i un goig. Nascut a la Masia que presideix el plá quan era xic, com hi saltava joíós entre ginesteres i brucatars empaitant la lleugera papellona que joganera i engelosida volaba ça i enllá, copsant l'aroma de les flors, que jo apomellava, trencades per la má infantona de la Mercè, cosineta meva, a qui guanyaba de dos anys, i amb qui compartia els meus jocs i entremaliadures. Aleshores, molts d'aquells plans i vessanes eran atapaits d'enlliróiatats ginestars, i al entrar al istiu, semblaven un mar de daurades ones mogudes pel suau ventitjol de Guilleria. Sota l'ombra de les falgueres creixien ufanoses les llemineres carolines que degudament esdaviades i amanides, saborejavem amb gust tot gūardant les vaques. Adeu felicos anys de l'ignoscencia, no tornaréu més, i més felíços encare, quan per etzars de la vida, han esdevingut dolor. Es per aixó, oh amics de Lliróia que al encapcalar nostre revista, amb tant suggestiu titol em sugeriu un dolor i un goig. Tot sia per Deu i Sant Hilari.

LLUIS G. PONS, pvre.

Animes Ferides

Fragment de novela de próxima publicació.

Quan en Rodergas saltà del cotxe, a la Plaça d'Abaix, en Bertrana ja l'esperava amb los braços oberts, entre mig de la gentada que's movia frissosa com mar esvalotat. Y n'hi havia de forasters aquell any, a Sant Hilari!

—Tant mateix t'ha arribat la carta?

—Si, noi, mira: com aquell qui diu l'acabo de llegir. Ets avi-

sat just; si't descuides te trobes entre l'alдарull sença nort ni guia.

—Entre una cosa i altra, m'ha passat lo temps, i encara sórt que n'he tingut per a arregar la derrera cambra del *Hotel Martin*. M'han dit que tot era plé.

—Cóm s'entén, aixó! Es dir que desprecies lo reconic que t'havia ofert a casa? Home, no m'ho esperava; creu que'm disgustes... Ah, no, tu vens a casa. Ja'm cuidare d'avisar al Establiment; no faràs cap mal paper; jo't disculparé. Mano jo, ara.

—Escoltem: no t'ofengues del meu determini: al poble, perdré l'aigua molts dies, i per altra part me cal repòs; aixís m'ho ha dit lo metge. Ens coneix a tots dos i ja m'ha advertit en serio.

—Prò, que't creus que has de sacrificar les teves accions? A casa meva t'hi trovaràs com a la teva a ciutat; faràs lo que't convindrà, i jo tindré'l goig d'hostatjarte.

—N'n treurà res: já'm coneixes lo gènit, i quan he determinat una cosa no torno enrera aixís com aixís. Ens podem veure sovint, i fins me sembla que't serviré d'excusa per a que deixis algun moment la feina i t'en vingues a ferme companyia. No es pas tant desavinent.

—Bé, no'ns estiguem aquí parats; aném a casa y tot brenant destinarem. Ja faré venir a recollir lo fato.

—No cal, perque l'he aviat ab lo carruatge directe del *Hotel*. Jo no hi he pujat, a Hostalrich, per mor de passar una estona al costat teu; per altra part, també'm porto tant de bagatge! feste compte que hi passaré dos mesos.

—Aixís ma'grada! Ja no'm desespere de tenirte uns dies a la meva vora.

—Es clar, home. Si hi ha temps per tot!

Los dos amichs feren via cap a la casa d'en Bertrana, seguint la corrúa de forasters que en aquella

hora omplien totes les arteries de la població. Lo sol encara era força alt, però cercolava un ayret del tot agradable.

En Rodergas tingué de reprimirse per no mostrar la contrarietat que experimentava. Ell se creya que Sant Hilari era un poble del tot rural, y's trobà ab un ambient carrega de pretencions, quemés de les vegedes se fa doble antipàtich. Ab tot y'ls esforços en Bertrana li conegué.

—¿No te'l pensaves aixís, lo meu poble, fa?

—Qué vols que't diga...

—No m'extranya la teva sorpresa, no; molt al contrari; però t'has de fer lo càrrech que hi vens en mala época. Un mes enrera t'hauria fet més ilusió. Encara que a quatre passos del poble, per tots indrets, hi trobariem la Natura sens los enfarfechs que ara se t'han presentat. Ab tot, en certes hores del dia la població presenta cops de vista atractius. Pró, vaja, la prefereixo en lo demés temps del any, sobretot en plena primavera.

—En aquella época't voldria fer companyia. Si'm proven les aigües, i abgota de mellora qu'experimenti, t' prometo venir per l'Abril i Maig.

—Oh, quina alegria'm donaries. Com trevallariem tots dos plegats. Tinch certa pretenció de que aquesta meva terra, ab ses montanyes, ses boscuries, sos rius i ses valls rioleres, te sugereixi quelcom pera explatjarhi la teva musa. Me'n tindria per tot ditxós, cregues.

—Tant com per trevallar jorgosar, me plauria veuret trevallari gosar a tu, soptant tos quefers, tes intimitats, tes costums, en una paraula: tot lo que de tu m'he forjat en les hores que't recordo allá baix enclotat en la incessant lluyta per la vida.

Havien arribat, portats per aquella onada de gent ociosa, a can Bertrana, En Rodergas hi fou rebut coralment, i contrarià a la

bona gent ab lo determini que portava de no quedar-se al poble. Li feren prometre que ans de retornar a ciutat hi passaria una quinzena. Tots quedaren satisfets.

—Brenaren de llangoniça, nous, confitures, i pa de casa; en Rodergas menjà de gust com mai ho havia fet; sobretot amenisat ab la conversa de la familia del seu amich. Quedà prenat del avi d'en Bertrana: un vellet de cabells blancs i barretina musca, que li parlava ab lo cor a la mà.

—I bè: ¿travalles gaire?

—Aixís, aixís... Es mal temps ara; pró, no't pensis, que més de les vegades me cal omplir paper per traurem aquest trahull que m'entenebra'l seny.

—I com tens «Flor d'auba»? M'interesa molt aqueixa novela.

—Home, apopòsit: Com que tenim temps de sobres t'en llegiré un capítol, i a estones, de tarda en tarda, te la vindré a esgranar allà baix.

—¡Oh, que bé! Deu t'ho pagui, amich. Me dones una alegria. Jo no't puch oferir res de nou. He treballat poch, d'ençá de la publicació del darrer llibre de poesies.

—Prò, noy, quin èxit!

—Més que no'm mereixia. N'estich content; ho pots creurer.

Tots se'l miraven ab simpatia. N'havien sentit parlar tant a l'hereu, que ja se li consideraven familiarisats. Per altra part en Rodergas s'hi trobava tot bé entremig de tanta franquesa.

—Pujo un moment a dalt a cercar lo bastó y sortirém. He pensat una cosa: acompanyarte, tot passejant, fins a la Font, i de retorn pujaré ab la tartrana derrera. Pel camí vell trovarém lo Sot de les Nogueres, un indret digne d'èsser conegut. Un capítol de «Flor d'auba» s'hi desenrotlla: cap lloch mellor que aquell, donchs, pera llegirtel.

—Encare mellor. Ja començo de gosar, de bona arribada. Al cap de poch baixà en Bertran ab

lo bastó en la mà i'l plech manuscrit sota'l braç. Se despedí en Rodergas, de la familia del seu amich, i van sortir contents per la era d'en Costa cap a l'Hort Nou i plá del Cementiri. Seguiren un troçet la carretera deixantla enfront de Saleta del Mas pera decantarse cap al Rieral. Al Sot de les Nogueres reposaren en lo sofà d'herba, i en Bertrana deslligà les quartilles cercant lo capítol promès, que llegí emocionat al seu company, i qui s'ho escoltava ab l'encís traspuantli al rostre. Lo pes de la impressió no'l deixà parlar; per únich comentari, tot transportat l'abraçà. Seguiren avall; l'un ab la visió forta d'un sugestiu pas de novela, i l'altre ab la seguretat d'haver ensopegat un punt que'l feia estar ab certa engunia. En arribant al Seti dels Capellans, en Bertrana li fen adonar del pendíç per hont rodolà la donzella perseguida. I més avall, ja casi enfront del Molí vell, li refrescà la visió nocturna. Tot eren parts de la novela.

—Mira'l pontarró. Ell la feu seguir fins al cim de la volta, i la rebotí per les pedres; embolcallada d'escuma, tardà poch en arribar al Gorch, derrera la capella. Mírala bé, l'hermita de Montsolí.

—Per amor de Deu, no me'n digues res més. Doblaries la frisança que sento de volguer conèixer tota la obra. No tardis a venir, sents? Faràs una obra de caritat. Si no ho tinguessis tot aixís tant esbarriat, te diria que me'l deixessis lo cartipàs.

—No pot ser. I a més d'això, es probable que lo dia que vinga ja la porti llesta, la obra. Faré una cosa: vindré de bon matí, i ab dugues sessions te la llegiré tota.

—Grans mercés, noy, passarem un bon dia.

Reprengheren lo camí, vorejant la blava gorga; passats los camps conreuats, de devant la solitaria capella, trobaren la carretera, i ab poch temps se plantaren enfront del soberch casal, quins

encontorns bullien de gernació. A més dels que s'hi hostatjaven, se veien los residents a la població que's preparaven pera aposentarse al vehícol i entornarsen. A tota pressa deixaren aquell clòs animat, i s'internaren al *Hotel*. Pel finestrell del despaix del Administrador en Rodergas donà'l nom, boi prenent lo número.

—¿Albert Rodergas?

—Servidor de Vostè. Suposo que l'equipatge estarà al quarto, vritat?

—Sí; sabiem la seva arribada, i part de la colonia'n té noticia ja. Tantísim gust: disposi.

La extranya escomesa del Administrador lo contrarià força. Ell se creia anar en un lloch ahont hi restaria ignorat, i ja li esperaven.

—Ja t'ho podeis pensar, home! Be, are jo me'n torno, que si tardés me caldria caminar i arribaria tart. Adéu i que't provi.

Encaixaren al peu de la escala. En Bertrana sortí tot apressat, i en Rodergas pujà al seu dormitori pera cambiarse la roba i arreglarse'l fato.

Temptat per la claror de fóra, obrí'l finestral i restà embadalit: al peu mateix, la riera rondinayre, fent via cap el pregón de la fondalada, li esgranava una balada de somnis i encantaments; al lluny, per sobre aquella extranya mar de regalades verdors, se destacava una serralada soperba de tons blaus; i de les vessants de més a la vora'n venia una remor d'esquelles i esquellons ab qualche refilet de fioviol.

Un brutal cop de campana donat per mà mercenaria, lo tragué de l'èxtasi. D'una revolada tancà los batents i baixà a posarse a les ordres del reglament, començant per la visita al Metge Director. Dos o tres coneguts ¡ja l'escometeren. No'l van contrariar del tot aytals trovalles. Sol, entremig de tanta gent, es clar que no fa de bon transitar-hi.

Quan lo tercer toch de campana'l feu entrar al gran refetor,

copsà al vol aquest diàlech, escap-
pat d'un grupu de senyoretas ele-
gants:

—¡Ay! No ho sab pas, Adela?

—Què passa, Irma?

—Tenim de vehí al segon pis
lo poeta Rodergas.

—Qu'es aquí?

—¡Ay, ay! no ho sabia que ha-
gués arribat?...

En aquest punt, lo fresseig de
cadires li feu perdre lo fil de la
conversa. Li tocà estar entre dos
coneguts i's va distreure força.

ANTON BUSQUETS I PUNSET

El cant de la caça

Parodia de «El cant de la Raça»

*Ja son prop de les quatre
i el dia es va acostant:
els habitants tots dormen;
mil llebres vaig somniant.*

*M'apropo a la finestra
i el bosc vaig contemplant;
ja'm sembla que m'hi trovo
amb els conills lluitant.*

*Pim, pam, pim, pam,
somnia una casçera espatarrant.*

*Segueixo una muntanya
de pins plena al voltant;
conills, perdius i llebres
de por van tremolant.*

*Tres ocellots s'aixequen
que enlaire van volant,
apunto l'escopeta,
els tres van ressonant:*

*pim! pam! pim! pam!
i a terra un pardalet cau plé d'es-*
[pant

*El sol la terra escalfa,
la cosa es va animant;
caçaires, vinga l'arma
que un bulto's va acostant!*

*—Es una bona peça—
tot-hom va murmurant;
engeguen tots a l'hora
plens d'entusiasme gran:*

*pim!! pam!! pim!! pam!!
i es una rata com un elefant!*

*El cel gris va tornant-se
ja el bosc anèm deixant;
muller i sogra, a casa*

m'están a mi esperant.

*Al veurem sense caça
sos punys van aixecant;
les dones, com lleones
a sobre meu s'hi fan.*

*Pim!!! pam!!! pim!!! pam!!!
Avui encare'ls ossos mal me fan.*

JOSEP ASMARATS

Plè de lluna

Mentre neixia el bell astre
revel-lador de la nit,
t'he vist passejar pel claustre
amb el seny i l'esperit
propis de l'ànima pura,
amorada de fervor
i amb l'hàbit, de qual albura,
penyora n'és ton amor.
Vers a Orient, l'orífama
del sol anava minvant
amb la sorprenenta gama
del seu iris imposant
L'alta campana sonora
sodolla amb amb la seva veu
al cor que, frissós enyora
la pau del que com tu, creu.
De la celstia, l'imperi,
enllà s'anava extenent
en les boires del mister
que envolten aqueix convent.
Amunt de l'alta teulada,
com una hostia expendint fè
i al bell mig de la estelada,
la lluna es veu fent el plè.

SALVADOR BORRUT SOLER

L'escala de la vida

Molt cansada de pujar
n'és l'escala de la vida!
Es un graó cada pena,
és un replà cada ditxa!
Ai, que los graons abunden!
A quants pocs replans s'arriba!
Comença la Primavera,
primavera de la vida.
Cada graó una caiguda,
que dèbil l'home els camina.
La innocència, és el replà
d'aquesta edat de la vida.
Ja passa la primavera,
i l'estiu ja ve seguint-la.
Cada graó és un fatig
perquè al replà no s'arriba.
La il·lusió, n'és el replà

d'aquesta edat de la vida.
Ja aquesta edat és passada;
la tardor que ve s'ovira.
Cada graó és un desig
que té a la vida intranquil·la,
i l'amor és el replà
d'aquesta edat de la vida.
Fuig la tardor, ve l'hivern.
Pujant l'escala, es rellisca.
Cada graó un desengany,
fins que a n'el replà s'arriba.
La mort, replà de l'ivern!
L'últim replà de la vida!

CONRAT ROURE

HIMNE DEL CLAU (1)

Música de «Els Tres Tambors»

*Portem tombaga al dit
a cops de mall forjada
i el qui no li durà
no li darem entrada.
Clau, clau i reclau
no li darem entrada.
Salut i bon humor
aquest anell presenta
i qui el porti tindrà
un talismà d'empenta.
Clau, clau i reclau,
un talismà d'empenta
Que si el torçar un clau
ens és feina agradosa
penseu el que ferem
amb el que ens faci nosa.
Clau, clau i reclau
amb el que'n faci nosa.*

J. XIMENO PLANAS

(1) Record d'un estiu en que'l jovent de
la colonia adoptà com ensenya un anell
format d'un clau de ferredura.

Lluhernas

Diu que a ciutat m'hi moriria,
cap a montanya m'han portat,
perque retrovi l'alegria
que so perduda en la ciutat.
Metjes molts sabis, a la mare-
igual pronóstich l'hi han fet:
—¡Ben lluny, ben lluny, es
[temps, encare,
si no, s'ens mor l'invern aquet!
¡Ja sóch a fora! ¡sóch a fora!
tresco pels boscos ab delit,
soch dalt del món arràn d'au-
[rora,
vora la llar quant se fa nit.

Busco la ubaga, si estavella
la caldejada del mitj jorn.
¡Naturalesa bè't veig bella
omplint de flors lo méu entorn!
Mes, no es ¡oh! no, de part de

[fora

d'ahont la tristesa sol-venir,
al fons del cor viu la traydora
y per la cara vol surtir.

Al fons del cor, la malehida,
viu enroscada com serpent,
y rosegant tota la vida
el cor se menja lentament.

¡Naturalesa! ¡Jo, m'hi moro
entre tos gorchs y tas afraus!
¡Jo, la ciutat inmensa anyoro
ab sos tuguris y palaus!

Allí, m'hi trovo com a casa,
jo hi so a montanya forasté:
cap a ciutat, donèuse brasa
ó no hi seréu a temps, potser.

La serralada'm cáu à sobre,
la solitud me volca el cor,
la veu del vent la testa m'obra,
la llarga nit me fa pahor...

A mí els miasmes me son vida
l'etern trahut mon element,
la nit en dia convertida,
viure me fá artificialment.

Sé que la vida en vá hi desborda
un malaltís a la ciutat:
més, vareig neixer rata llorda
y no'm fá bé la sequedat.

MANEL MARINEL-LO

Mohiment de forasters

Continuan les últimes arri-
vades de Juliol, animació va en
augment, i s'apropa les entrades
del Agost el mes ple de la tempo-
rada. Han vingut fins a nosaltres
la noticia d'esser ja aquí:

D. Agustí Cabestany, D.^a Ma-
ria Griera i filla, D. Josep Parra-
mon Vendrell i familia, D. Bona-
ventura Mas, D. Eugeni Constantí,
D. Josep Fradera Collseserras,
D. Marian Folch.

D. Francesc Pla, D.ª Maria
Arasia, D.ª Maria Llovet i fills,
D. Rafel Roig i familia, D. Joa-
quim Lloveras, D. Juan Sanoti i
familia, Familia Faura, Sra. de
Papirer i fills, familia de A. Puig

Uson, Sr. Bosch i Sra. D. J. Xiral
i Sra. D. Menció Vila i Sra. D.
Casimir Martorell i Sra. D. Josep
Porras, D. Jacin Boada i Sra.
Sra. de Alzamora, D. Juan Mon-
tanyá i familia, D. Josep Casabos-
ca i familia, D.ª Maria Llovet i
fills, D. Josep Sabater, Srs. Bat-
lle, D. Freixedas Molins Casany,
D. Masanet, D. Figuerola, Sr. Cot
de Viñas i neboda Srs. Sastre, Sr.
Dalmases, Sr. Confaus, Sr. Palau
Sr. Puig, Sr. Arriols, familia Can-
nela, D. Juan Brugau, D. Miquel
Santaló i Artès i familia, D. Joan
Vilalta Oromí i Sra. D. Manel Ay-
mà Serra i familia, D. Joan Bru-
fau, D. Miquel Sarañas, D. Ra-
mon Solé, D. Jaume Oso i Sra. D.^a
Antonia Valls, D.ª Laieta Marigó
i filla, D. Josep Teixidó i Sra. D.
Lluís Torrent i fill, D. Emili Sa-
lou, D. Joan Jofré Sr. D. Isidre
Reixachs i Sra. D. J. Mort, D. Pas-
cual Ventura, D. Salvador Josep,
D. Sebastià Forcarell, D. Pere
Carbò i Maria Camps, D.ª Anto-
nia Salvador, D.ª Maria Alsina i
fill, D. Juan Forcadell i Sra. Sr.
Cendra, Sr. Padrell, Sr. Gonzalez,
Sr. Anidó, D. Josep Bertran, A.
Rovira, D. Artur Batalla, D. Eu-
sebi Rodón, Sr. Sagrera, Sr. Via-
da, D. Enric Riera, D.ª Ana Pie-
ra, D. Lluís Armengol, Vda. Ber-
ga i filla, Sra. Josefa Roig, Fami-
lia Padrol.

A tots se'ls desitja bona estada
i trobin aquí la salut i el ben es-
tar que cercan, suplicant als que
notin en aquesta secció la seva
omissió, i a tots els que vagin
arribant se serveixin fernes arri-
var la seva targeta que poden di-
positar al bussó que *Lliroia* te
instal·lat a La Modernista.

Noves

La Colonia Estiuença ha cele-
brat duas diadas més de Festes
amb balls, sardanas i concerts,
donant una animació extraordi-
naria a la Vila.

Estem com si diguessim en
contínua Festa Major.

Jo ho veuben al comens de
l'altre nombre els parlem de pró-
ximes reformes i aquestas comen-
san ja en el d'avui publicant el
gravat quin clixé es treball de la

casa i fet exprés.

Estem disposats a correspon-
drer el favor que'ns dispensin, fins
avantsanhos de las promesas
que'ls fem.

Divendres de la setmana pa-
ssada dia 21 la gent que transita-
va per la carretera i voltants de la
Font del Ferro vegeren amb
gran espectació un auto produ-
hint l'efecte d'un tanc qu'enfilava
costa amunt per l'inclinat i casi
a peu intransitable camí vers la
Roca d'En Pla a la que se'l vegé
arribar fins a l'Ermita del Nen Je-
sús de Praga que allí està situada.

La espectació pujà al seu ma-
xim al tornar a baixar per l'incli-
nació atrevida i perillosa que ha-
via de sostenir, arribant a carrete-
ra plana amb tota felicitat.

Realisà aquesta proesa com es
la d'esser el primer en pujar amb
auto fins a l'ermita, D. Amadeo
Vila.

Han començat actuar al teatre
Tívoli la companyia de declama-

c'ó Ramona Mestres havent obtingut bona acollida. Per ara en catalá sols han posat un antic plagi del dialect francés *Poste restante*.

S'estant organitzant pera el proxim Agost un seguit de Festas sobressortint en l'ordre d'aconteixements els dias 15 per vinguda de notable orquestra de Barcelona; el 20 extraordinaris festeijos

d'acabament del Campanar; i els raders dias del mes i primers de Septiembre dias de la Festa Major.

Per la netedat dels carrers i per arreglar els camins vehinals, l'ajuntament, ha creat una plassa de peó.

En les hores mercat, s'ha privat el pas de autos i carros, per la

plassa de l'Esglesia i carrer rectoria.

Ja es un fet, la reforma del Passeig de la Font-Vella. Reforma, que ha sigut moltes voltas proposada per varis ajuntaments.

Les antigues acacies, que molts anys varem fruit de la seva deliciosa ombra han sigut rellevades per til·los.

:-: Subscripció PRO-CAMPANAR :-:

D. Jaume Moncunill	5.	Familia Francisco Colet	5.	D. ^a Joana Ribas Vda Gubau	12.
D. Martí Planas	25.	Rvnt. Josep Blanch	25.	D. Joan Planas	5.
D. Josep Poudevida	50.	Familia de Can Cinto	5.	D. Honest Masnou i D. ^a Pepeta Ripoll	50.
D. ^a Maria Cornellá	15.	D. Antón Tort	5.	D. Marián Corbera	5.
D. Lluís Artigas Comas	25.	Una forastera	5.	D. Narcís Brun	2.
D. N. N.	25.	D. Josep Blat Salgot	5.	D. Francisco Horta	1.
D. Josep Prat	2.	Uu sacerdot forasté entusiaste de l'obra	100.	D. Pere Serrat de la «Burgada»	10.
D. ^a Rosa Plá de Florensa	25.	D. ^a Joana Florensa	25.	Del Ministeri de Gracia i Justícia, per mediació del Exm. Sr. Joan Ventosa	750.
D. Jaume Fabregàs i Clopés	2.	Rvnt. Josep Miralpeix	15.	Magnific Ajuntament de Sant Hilari	500.
D. Pere Fauria	10.	D. Llorenç Carbonell	30.	Rvnt. Antón Fábrega	50.
D. Antón Solá i Busquets	5.	D. ^a D. M.	15.	D. Adjutori Montalt	30.
D. Francesc Martí	25.	Rvnt. J. Rovira i familia	25.	D. Agusti Codina	25.
D. Jaume Recasens	50.	D. ^a Bonaventura Massó	10.	D. ^a Dolors Casals de la «Talleda»	100.
D. Josep Broto i Sans	25.	Un Sabadellenc	20.	D. Marián Brugués	5.
D. Ramon Comas i Xandri	1.	D. Elias Noguera	25.	D. Isidre Durán i D. ^a Rita Ripoll	10.
D. Josep Molist (dos jornals de carreta)	50.	D. Anton Companyá	1.	D. Antón Roura de «Vilavella»	50.
D. F. G. C.	20.	D. Ramon Fauria	1.	D. Josep Bosch	1.
Rvnt. Emili Vidal	5.	Rvnt Joan Xandri	100.	D. Pere Güal	5.
Srs. I. Ll. i M. A. de Ll.	10.	D. ^a Antonia Massaguer	10.	D. Joan Masnou Clopés	1.
D. Joan Mir Pujol	25.	D. B. Vilamala Pol, 2 jornals	16.	D. Ramón Bosch del «Polic»	25.
D. ^a Maria Matamala	2.	D. Hilari Fornés, » »	14.	D. Anrón Masnou	1.
D. Lluís Bach	2.	D. Joan Vives	5.	D. Ramón Masmiquel del «Pericó»	5.
D. Josep Gallifa	5.	D. Martí Planas	25.	D. Josep Panella	1.
D. ^a Maria Costa	5.	D. ^a Magdalena Juanuix	2.	D. Lluís Matamalella	5.
D. Eduard Albert	2.	Un antic propietari	400.	D. Antón Massó «Mascarbó»	30.
D. ^a Dolors Pujol	1.	D. Isidre Fauria	35.	D. Ramón Auledas «Auledas»	50.
D. Antón Cornellá	1.	D. Ramon Casabosca	10.		
D. Josep Roquer Gomila	100.	D. Jaume Fornells Mir	20.		
D. A. R.	5.	D. Salvador Font i Camí	25.		
D. Ramon Matamalella	10.	D. ^a Teresa Patau de Ferran	2.		
D. Josep Rodó i Carreras	3.	Els escolans de l'Esglesia Parroquial	15.		
D. J. P.	15.	D. Joan Rovira	5.		
D. J. de N. O.	5.	D. Lluís Serras	15.		
D. Jaume Mas Fornells	25.	D. Ramón Torrent	15.		
Familia Lluís Blanc	5.				

Se suplican donatius, per a quina admissió està autoritzat l'establiment Seguirá el nombre vinent. El pressupost del projecte es de 30.000 ptes. Actualment lo recaudat traspasa de 14.000. Confiant que amb l'ajut de tot-hom arribarà a cubrir-se aviat, l'obra en construcció no's deixarà fins a sa total terminació ficada per avans del proxim dia 20 d'Agost, diada senyalada pera celebrar-ho amb Grans Festes Extraordinaries.

Establiment autoritzat per a recapte de donatius.

LA MODERNISTA de J. XIMENO PLANAS

HOTEL SUIS

DE

Francese

Picanyol

últimament reformat : Habi-
tacions amb aigua corrent :
:-: Bany, etz. etz. :-:

Obert a partir del
dia 1 de Juny.

LLUIS SERRAS

Forn de Pa - Comesti-
bles - Porc fresc dos
: cops a la setmana :

Casa de les LLANGONICES**Salvador Noguera**

Gravalosa, 2

Francesc Trias

TEULAS i TORPEDOS

SANTA COLOMA DE FARNÉS

Per encàrrecs a Sant Hilari a

LA MODERNISTA

Per endur-se'n un bon re-
cord fer-se retratar per

EN LLUIS XIMENO

rad a LA MODERNISTA

ESTIUEJANTS

Preneu a diari la llet de la va-
queria del Carrer de Vich, 3

casa AMADEU**COMPRIN****L'Auca d'Un foraste-
ro en Sant Hilario**

Novetat única Record sens igual

PREU 1'50

- Tots els exemplars portan un obsequi -

EDEN CONCERT**MUSIC-HALLS** de primer ordre

Carrer Nou, 12

Teléfon, 3.332

BARCELONA

La Bona SombraCabaret Modern
Dancing Seguit

Carrer, Ginjol, 3

BARCELONA

Aigües de Sant Hilari

Infalibles contra el MAL DE PEDRA, càlculs en el fetge, diabetes,
gota, dispepsia, gastralgia, anèmia, clorosis, etz. etz.

Premiades en les exposicions de Madrid, Barcelona, París, Niça, Francfort,
:-: Buenos Aires, etz. etz. :-:

PER A DEMANDES DIRIGIR-SE AL SENYOR ADMINISTRADOR

Hostalrich - St. Hilari

SERVEI D'AUTOMOVILS

EMPRESA SOLER

Omnibus, turismes de lloguer

Despatx de Bitllets a BARCELONA

Centre Localitats, Plaça de Catalunya 9.—Sombreteria Buxadé, Princesa 7.—Corseteria, Plaça Santa Ana, 4.

PREUS: Anada i tornada 10 Pessetes

Colmado i Dulceria de Manel Planas

Gran existencia en tota classe de Comestibles i Bomboneria a preus reduïdíssims.

Creació del tan renombrat Postre

BARRETETS

GRAN HOTEL *España*

baix la direcció de

D. MIQUEL MARTÍ

Acreditadíssim ESTABLIMENT

Gran Café UNIO (Antic Café Xicus)

TEMPORADA D'ESTIU 1922

Grans funcions de Titelles - Sessions de Cine - Lluïts i selectes Balls-Saló de Billars, Tresillo

Gran Cassino TIVOLI

Funcions de TEATRE
baix direcció de la Companyia
Còmica-Dramàtica
Ramona Mestres.

Programa de funcions vinents

Diumenge: «Foc Nou» i «Hija Unica».—*Dimarts:* «Amor Vigila» i «Sexo Débil».—*Dijous:* «Los Hijos Artificiales».—*Dissabte:* «El Abolengo» i «Castor i Polux»

Granja Calm

LLET PURA

Especialitat amb mantega

Despatx a Cà l'ENRIC

se serveix a domicili

Ramón Torrent i fill - Recader

de St. Hilari Sacalm
a Barcelona

A Barcelona: Plaça Comercial, 10 i Princesa, 34, Agencia Puig.—A Sant Hilari: Carrer d'Arbucies, 1 al costat de can Ximeno i carrer Rectoria, 1.

Es portan botelles d'aigua picant a domicili.

Es ven Fruïta i Peix fresc

Goigs humorístic a Sant

Hilari per J. Asmarats Demanintse a

LA MODERNISTA

Hispano Hilarienca

Empresa d'Automòvils

De Breda a St. Hilari, anada i tornada, preu 10 pessetes.

Serveis establerts: De St. Hilari a Vich i viceversa, cada dissabte. De St. Hilari a Sta. Coloma, cada diumenge.—Tots els dies matí i tarda servei a la Font Picant.

Per l'horari, despatx de bitllets i demés informes deman'ts a l'administració i garatge de la

Hispano Hilarienca

Carrer de Valls, 1. — BARCELONA, Despatx Central de la Companyia dels Ferro-Carrils M. Z. A. Gran-Via 575.